

dekletce sicer otročje, razvajeno, razposajeno in vihravo —, a sedaj postaja črez dalje resnejše in dostojnejše. Če bo tako, ne bo manjkalo nikdar ničesar . .

Razume se, da nas je vest razveselila vse od kraja. Vsi smo bili enakih misli :

„Kako prav je bilo, da smo jo dali na Koroško!“

In Mihca je pristavil pomenljivo:

„Dve hiši bo imela; dve hiši! In nikdar ne bo jedla črnega kruha, kot bi ga bila pri nas. To je prav! Ali, da se bo otrok tako popravil, tega nisem mislil . . . Vedno sem ga rad imel, otroka, samo tisto, tisto — jaz ne vem, kako bi rekel — tisto mi ni bilo všeč na njem! Sedaj je pa dobro; glejte si!“

LISTJE IN CVETJE.

Iz zaklada naših pregovorov.

13. Kdor prej pride, prej melje.

Posebno mikavna igrača za vesele dečke je narejanje malnov poleg domačega potoka. Kateri ste si kdaj privoščili to kratkočasno razvedrilo, pač veste, da stane dokaj truda, pa da ni brez malih stroškov, ako kdo hoče zgraditi pošten malenček, da je res čemu podoben. Koliko truda in stroškov stane pa šele pravi malen! Torej je razvidno, da pri vsaki hiši ne morejo imeti malna; pa ga tudi ne morejo postaviti v vsakem kraju, ker ni povsod zadostne vode; poleg tega ne smemo prezreti, da malna ne potrebuje vsaka hiša posebej, ker ne porabi toliko moke. Zato je že starodavna navada, da si po več hiš ali pa še več vasij napravi skupen malen in nastavi svojega mlinarja; ali pa si napravi kak imovitejši mož na priličnem prostoru svoj malen, da k njemu nosijo ali vozijo žito od raznih strani. Ker je torej v obeh slučajih veliko deležnikov, se pač lahko primeri, da jih isti čas več prinese ali pripelje v malen. Da pa ni krivice in prepira, je že naprej dogovorjeno, da se najprej melje onemu, kateri je najprej prišel z žitom, potlej onemu, ki je prišel drugi itd.

Sicer se tako ravna tudi pri drugih skupnih podjetjih, pa menda ne tako redno in že toliko časa pri nobenem drugem. Zato si je pregovor izbral ravno malen in hoče reči: Kdor druge prehiti, ima tudi prednost pred drugimi. Zlasti v vseh onih okoliščinah, kjer si smejo ljudje izbirati, odbere si lahko oni najboljše, ki je poprej prišel. Kjer se dá po prošnjah kaj dobiti, je zopet na dobičku oni, kateri si je prvi naklonil srce dotičnega delilca, ker značajni dobrotnik vsem poznejšim prosilcem zatrjuje: „Ne morem Vam ustreči, ste zamudili, obljubil sem že drugam.“ — V enakem smislu trdi latinski pregovor: „Beati possidentes — Blagor onim, ki že imajo“, češ, vsi drugi naj še čakajo ugodne prilike, da pridejo tudi na vrsto, in si prilastijo kaj jednakega

Dvojen nauk si lahko posnamemo iz tega pregovora: 1. hitimo v takih slučajih, kjer imajo prednost oni, kateri se prej zglasijo; 2. nikar ne zavidajmo drugim, če so nam kdaj takorekoč izpred ust vzeli kako prednost, saj smo sami krivi, zakaj smo pa zamudili; — drugič poprej na cesto!

„Internus.“

Nove knjige in listi.

Detinske knjižice s barvanimi slikami je izdal knjigar L. Schwentner v Ljubljani, in sicer:

1. Dobri otroci; cena 24 v., po pošti 29 v. — 2. Otročičem v zabavo; cena 80 v., po pošti 90 v. (izdaja na močni lepenki 1·5 K, po pošti 1·7 K.) — 3. Noetova barka; cena 1 K, po pošti 1·75 K. — 4. Sladki orehi; cena 1·6 K, po pošti 1 8 K. — Izvestno bodo te lepe knjižice vzbudile veliko zanimanje in veselje pri malih otrocih, ki se učijo ali so se naučili čitati. Nekoliko pojasnil je za slike v podpisih in ličnih pesmicah, nekatere reči bode moral pa vzgojitelj pojasniti manj izkušeni deci. Najpreprostejša je prva knjižica. „Noetova barka“ opravičuje svoj naslov s tem, da kaže po sliki in besedi obilico raznovrstnih živalij. „Sladke orehe“ pa naj drobne in uživajo naši mladi računarji, t. j. po tej knjižici se na primernih slikah otroci igraje učijo soštevati, odštevati in množiti. Posebno zadnji dve knjižici sta jako koristni za prevence. — Žal, da se tudi na vzgojilni moment ni oziralo. Za božične

praznike bi bilo zelo želeli naši deci tudi kaj versko vzpodbudnega.

Rešitev zastavice v 11. številki:

Dom in svet;
odsvit;
mesto;
imovit;
Noemi;
sosed;
vino;
edinost;
teden.

Pravo so rešili: Adamič Mira in Toninka, nadočit. hčerki v Ljubljani; Felde Jurešev, dij. v Ljubljani; Zargi Marija, učenka V. razreda v Kamniku; Furlani Pepina, Štefanka in Rimljanka, Aleksandra Zabredova v Ilirski Bistrici; Vršič Vekoslav, gimn. v Mariboru; Praprotnik Nežika in Jarc Minka v Braslovčah; Potočnik Mihael, diurnist v Gornji Rađoni; Brenčič Radovan, učenec v Celju; Jerin Vekoslav, učenec IV. razreda v Zagorju ob Savi; Fatur Kristina, Ivan in Slavko, učenci na Rakeku; Belina Vekoslav, učitelj na Sveti gori; Hofbauer Valter, prvošolec v Kranju; Šket Ivana, učenka v Dramljah; Drstvenšek Pepca, Požar Režika, Končina Dragotina, Miselj Ema, Nadižar E., Vantur Adela, Vilhar Franca, učit. kandid. c. kr. učiteljšica v Ljubljani; Beguš Nežka, Cigoj Viktorija, Dolžan Ljudmila, Kumar Klotilda, Potočnik Katarina, Rus Jozefa, Stegenšek Jozefa, Veselič Mar., učenke VIII. razreda, Cvar Angela, Čenčič Ang., Damjan Režika, Elsner Ančka, Korošič Mar., Lorber Malka, Miglič Katinka, Pavlin Ana, Pevc Nelli, Rezec Mar., Tršar Ivanka, Vrezec Vida, Zalokar Julči, učenke VII. razr. v Lichtenturnovem zavodu v Ljubljani; Križanič Ivan in Marija pri Sv. Križu blizu Ljutomera; Tomšič Fr. Ks., dijak v Ljubljani; učenke IV. r. Franc-Jožefove dekl. šole v Ljutomeru; Badiura Josip in Hinko, dijaka v Ljubljani; Paulšek Karol, prvošol. v Mariboru.

Vabilo k naročbi.

„Vrtec“ bode izhajal i dalje takisto kakor doslej. Cena „Vrtcu“ in „Angeljčku“ skupno je 5 K 20 v. „Angeljček“ se oddaje tudi posebej in stane na leto 1 K 20 v. (Na deset izvodov pod jednim zavitkom se daje jeden po vrhu.)

Naročnina in vsi spisi, namenjeni „Vrtcu“ in „Angeljčku“, naj se pošiljajo z naslovom: **Anton Kržič**, c. kr. profesor v Ljubljani (Sv. Petra cesta št. 76) ali pa krajše: **Uredništvo „Vrtčevo“** v Ljubljani. V Ljubljani se naročnina oddaje tudi v „**Katoliški Bukvarni**.“

Svoje dosedanje prijatelje uljudno prosimo, naj nam ostanejo zvesti i v nastopnem letu ter naj skušajo nam pridobiti še novih prijateljev in pospeševalteljev. Vemo, da je še mnogo, mnogo dobrih družin, ki skrbno vzgajajo svojo deco, pa še ne poznajo našega lista; kako bode vstreženo na obe strani, če tu posredujejo naročbo naši vrli prijatelji!

Priporočamo v nakup tudi poprejšnje letnike. Pri gospej **Tomšičevi**, Sv. Petra cesta št. 6 se dobivajo še letniki: 1887—1893 vezani po 2 K 60 v.; ako pa se jih kupi več skupno, se jim cena še znižja. Pri **uredništvu** pa se dobiva: letnik 1894—1898 vezan po 3 K; letnik 1899 po 3 K 40 v. in 1900 po 4 K; „Angeljček“ pa I.—VI. tečaj vezan po 80 v., VII. in VIII. pa po 1 K. Ako kdo kupi več izvodov hkrati, se cena še primerno znižja; kdor kupi vseh sedem „Vrtcev“ in osem „Angeljčkov“, jih dobi vezane za 20 K. — Priredili smo tudi ponatis **Štritarjevih mladinskih pesmij** z napevi pod naslovom: „**Mladinski glasi**“ I. zvezek, ki ga gorko priporočamo mladinoljubom. Stane po 24 v.

Uredništvo „Vrtčevo“.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h. — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.